

Borgå den 29 Jan. 1898!

Käraste alla på vår udde!

Jag har en känsla af att det är nukt
länge sedan jag skrifvit till eder. Da
garna gå mig tyvärr så ofta ur hån-
derna att när lördagen igen kom-
mer tycker jag mig ha uträttat in-
genting under veckan. Jag skyller på
det ena och det andra men nog är det väl
alltsammans mitt eget fel. - Men
inte var det nu precis min mening
att strax börja tala om mig själv. -
Elsa barnet - tack för att ni vilgen
ha henne - har nu så skönt och
trifsamt och hvilsamt, det är godt
att veta, men nog saknas hon här
lite! Det är en förberedelse till hvad
det kommer att bli småningom.
Tack älskade far för kära brefvet

Jag stannar med första bogen i hand med min skändade matematik. Helena
Tus ofta. O.K.

arbetsare och med deras påbudsanden & kräningar, som ha varit
talande för Guden och med alla deras påbudsanden?

i dag, vi blefvo så glada öfver det!
Riktigt födedagsbord! det var ju rys-
ligt! Och hvad det var roligt att hö-
ra om att våra kära sjuklingar
känna sig bättre, ack Gud vare tack
nog är det en synbar bönhörelse —
och nog skall Herren ännu hjälpa
då vi hålla på med att i tron bedja.
Vi ha här varit samlade, såsom säkert
på många ställen i landet, för att
uppsända varma förböner för den-
na landtdag, att Gud måtte låta
våra l.d. män tala och handla vis-
ligen och icke öfveriladt som så
ofta händer och att denna landtdag
måtte blifva till verklig välsignelse
för vårt land, så mörkt som den nu
börjar. Det är ju så klart att likasom
Gud ofta måste taga till riset för den
enskilde, så ~~han~~ äfven ibland göra
det med folken, några få hardare,
andra få lättare pröfningar, måtte

vår Gud bevara oss från Polens hårda
lot! - Nog har det ju nu yttrats många
vackra ord om huru vi dock skola tro-
get göra vår pligt och troget arbeta för
vårt lands bästa, komma hvad som
komma vill, måtte det bevisa sig
vara icke blott ord. - Om vårt hem-
lif är just ej nukt att förtälja. B tar
sig dagligen en, ibland flera, promena-
der till nykt. byggningen och följer
med nästan hvar stock som lägges
till. När hörnstenen lades var der en
liten högtidlighet som hade samlad
en ganska stor hop menniskor dit,
der sjöngs af n. f. sångkör en psalm
biskopen var så vänlig och talade
några alvarliga ord, så insmurades
en blypenal med det sedvanliga
dokumentet och så åter en psalm.
Det var helt högtidligt och nu
hoppas vi så nukt godt af den
byggnaden, ty visserligen bygger

Nu skola vi för F. D. att hela lilla varrend för våra svaga

Herrn det huset, då så många bedt
Honom derom. Samma kvälle voro
vi sedan med Lbgs hos biskopens
och hade en stilla treflig afton med
våra arbeten och litet sang också.
Jag gläder mig åt att vara så frisk
och stark och kan nog arbeta när
jag bara får, men min herr Pulu
är en sådan illgerningsman att
medan man håller på att ställa till
rätta efter honom på ett ställe så
hinne han redan göra illa på ett
annat. I dag företog han sig att af-
lyfta kupan från salslampan och
upplyfta äfven glaset men jag hände
lyckligtvis i tid till, men om
man, hvilket nog ofta händer, glömm-
er bort honom för en stund så
kan man vara viss på att han gör
något illa. Latti hade lemnat deras
låda öppen i dag och när jag kom
för att se hvad herrn gjorde så hade

Herrn det huset, då så många bedt
Honom derom. Samma kvälle voro
vi sedan med Lbgs hos biskopens
och hade en stilla treflig afton med
våra arbeten och litet sang också.
Jag gläder mig åt att vara så frisk
och stark och kan nog arbeta när
jag bara får, men min herr Pulu
är en sådan illgerningsman att
medan man håller på att ställa till
rätta efter honom på ett ställe så
hinne han redan göra illa på ett
annat. I dag företog han sig att af-
lyfta kupan från salslampan och
upplyfta äfven glaset men jag hände
lyckligtvis i tid till, men om
man, hvilket nog ofta händer, glömm-
er bort honom för en stund så
kan man vara viss på att han gör
något illa. Latti hade lemnat deras
låda öppen i dag och när jag kom
för att se hvad herrn gjorde så hade

29 jan. 1891

Efter Elsa.

Helst Helan och till alla!

han radat ut alla kläderna kring golvet. Anna skulle idag ha honom en stund om hand och för att ej ha alltför stort besvär med honom hittade hon på ett nöje som för honom var förtjusande. Hon band ett kläde för honom och lät honom i ett fat få bada alla sina små porslinsdjur han fick af Eja, och nog hölls han då ganska länge vid den leken. ~~För~~ närvarande är herrn själf i bad, nikt belåten.

— För Elsa. Jag pratade i dag med Deli som tackade för sist och sade att hon hade haft sa roligt. Det gladdde mig att höra. Hon måste dock vara van vid nikt annorlunda i sitt hem, tänker jag. — Tuni och Eja fingo så lång uppsyn då du hade rest af. De äro nu hos Modéus, nog ville Tuni skriva

til dig, så se om hun kommer.

I morgon tänka de sig på the-
aften i brandkärs huset, det är
ej ofta minnann de äro med om
sådana nöjen. Det blir nat. dans
efteråt. I qvällen skola vi försöka taga
igenom och lära Tanni den der ellen-
delsohuska duetten. — Kajsi I. har
jag ej alls sett till sen du for.
Dina skidstälfor ha kommit
mätte de nu passa dig bra. Jag
tror jag skickar ditt lilla paket
med Anna så kan hon sedan ge
det åt mjölkbudet, du får nu hjäl-
pa dig till dess. Mätte jag nu minnas
att hvad jag skulle sätta dit. — Vi ha
nu hela stora Hufvudst. bladet, så vi
(du och vi) läsa samma tidn. muför-
tiden. Nog finns der att läsa. Märk
vårdigt hur så mkt kan fås i hop
på en dag, och sedan dag ut och dag in.
Jag kysser nu er alla så varmt och

Fatti been helping with paper at Nelsons been looking
eager forward for a day. It seems they have ordered!